

[Pia Gjellerup]

Men det, der kaldes kommuneaftalen, rækker langt videre – det drejer sig om hele skatteadministrationen. Men hr. Kofod-Svendsen har brug for at låne lidt skygge, kan jeg forstå, af andre, når man ikke kan stå alene.

Det andet forhold, der er værd at bemærke, er, at den løsning, som vi kunne have opnået meget bredt forlig om i Folketinget, og som vi ville have taget ansvar for i Socialdemokratiet, fordi vi fandt, at det var en rigtig løsning, også fordi den kunne være indgået med et bredt forlig i Folketinget, ville have været en aftale, som hr. Thorkild Simonsen, som hr. Kofod-Svendsen lægger så meget vægt på, har givet sin fulde støtte. Hr. Thorkild Simonsen har faktisk anset det for at være en bedre udmøntning af det, kommunerne har ønsket. De har ikke troet, at de kunne komme igennem selv med et så stærkt forsvar mod det, der var lagt op til i regeringens såkaldte afbureaukratiseringsplan fra december 1988.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Nu kan jeg forstå, at Kristeligt Folkepartis ordfører smyger sig ind under Thorkild Simonsens kappe.

Det, det drejer sig om, er jo, at Kommunernes Landsforening ikke lovgiver. Det er ikke lov, fordi Kommunernes Landsforening har lavet en aftale med regeringen – så kunne vi jo sende Folketinget hjem. De laver mange aftaler: Nogle af dem retter vi os efter, andre retter vi os ikke efter.

I denne sag synes jeg, det havde været klogt, hvis hr. Kofod-Svendsen havde stillet sig op på talerstolen og sagt: Ja, jeg er blevet overtalt, regeringen kan ikke leve med dette her. Og det er inden for de 8 mia. kr. pengemæssigt, det forstår vi godt, og det har jeg også sagt ved forhandlingerne hele tiden. Vi står ved de besparelser, der er i det her, men vi så gerne, at det havde fået et bredt flertal med hensyn til strukturen.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Også jeg havde ønsket et bredt flertal, men fru Bente Juncker ved jo godt, at der ikke var noget bredt flertal bag en aftale, hvor besparelserne var indeholdt. Så enkelt var det. Hvad an-

går Thorkild Simonsen, synes jeg stadig væk, det er mest fair at holde sig til en indgået aftale, hvorom han udtrykkeligt siger: Det er den, jeg står ved. Hvordan han har udtrykt sig i samtaler med andre, ved jeg ikke og kan ikke forholde mig til. Jeg kan forholde mig til den aftale, han har indgået, og dér har man da vel lov til at lade sig inspirere. Man er selvfølgelig ikke forpligtet til at følge Kommunernes Landsforening, men det må vel også være legitimt at lade sig overbevise om, at de faktisk har sagt noget, som dog er brugbart.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

En stor del af debatten er faktisk kommet til at dreje sig om, hvorvidt ligningsindsatsen i kommunerne bliver dårligere eller bedre ved, at disse forslag gennemføres.

Jeg vil gerne på foranledning af den debat, der har været om dette punkt, understrege, at der med den aftale, der er indgået mellem regeringen og kommunerne, sker en klar forbedring af ligningsindsatsen, og at ligningsindsatsen ikke mindst på erhvervsligningsområdet bliver mere ensartet kommunerne imellem.

Jeg vil også gerne minde om, at det, vi her taler om, er en lovmæssig udmøntning af en aftale, der har været forberedt igennem meget lang tid i et intensivt forløb mellem regeringen og kommunerne.

Vi får opfyldt fem principper med disse forslag: vi får afbureaukratisering af skatte- og afgiftsforvaltningen, vi bevarer nærhedsprincippet, fordi ligningen bliver i kommunerne, vi får afkortet og forenklet klagevejene, vi får forbedret retssikkerheden, fordi vi adskiller ansættelse og klage over ansættelse, og vi bevarer også – ja, jeg vil endda sige, at vi styrker det folkevalgte element i skattesystemet.

Det er en kommentar til fru Pia Gjellerup, som påstår, at lovforslagene medfører en svækkelse af det folkevalgte element i ligningsorganisationen. Jeg er meget uenig i fru Pia Gjellerups betragtninger. Noget af det væsentlige nye, der sker, er, at kommunalbestyrelserne drages mere direkte ind i ansvaret for skatteforvaltningen lokalt, og det betyder altså, at vore 4.500 kommunalbestyrelsesmedlemmer på langt mere direkte måde får et ansvar for, hvad der foregår på skatteområdet. Det er en klar styrkelse af det folkevalgte element i skatteligningen.